

KAROL KORANYI 1897 — 1964

KAROL KORANYI

Przedwczesny zgon nieodżałowanej pamięci wielkiego polskiego uczonego Karola Koranyiego, zmarłego w Warszawie w dniu 23 września 1964 r. okrył żałobą polską naukę historii prawa, a wraz z nią całą naukę polską. Redakcja „Czasopisma Prawno-Historycznego”, z której pracami od samego początku Karol Koranyi tak blisko był związany, pragnie w sposób szczególnie gorący oddać hołd jego zasłudze i pamięci*.

Imię Karola Koranyiego związane jest nie tylko z działalnością „Czasopisma Prawno-Historycznego”, lecz w ogóle z początkami polskiego czasopiśmiennictwa prawno-historycznego. Założone w 1900 r. przez Oswalda Balzera „Studia nad historią prawa polskiego” ani też później, w 1925 r. powołany do życia przez Przemysława Dąbkowskiego „Pamiętnik Historyczno-Prawny” nie mogły w dwudziestoleciu międzywojennym zaspokoić wszystkich potrzeb tak bujnie wówczas rozwijającej się i wchodzącej na ogóлноeuropejski rynek naukowy polskiej nauki historii prawa. Z tej też racji w 1930 r. powołane zostało do życia pierwsze polskie czasopismo prawnohistoryczne, tak bardzo zasłużony „Przewodnik Historyczno-Prawny”. Na koncepcję i znakomity rozwój tego periodyku wpłynęła przede wszystkim wybitna działalność Karola Koranyiego jako jego współredaktora. Kwalifikowała go do tej działalności zarówno jego niezwykła, encyklopedyczna erudycja, opierająca się na gruntownej znajomości całej podstawowej europejskiej literatury z zakresu historii prawa, jego rozległe kontakty międzynarodowe, jak i szeroka wyobraźnia naukowa. Toteż „Przewodnik Historyczno-Prawny” ustalił sobie bardzo rychło wysokie uznanie w środowiskach naukowych zarówno polskich, jak i zagranicznych, w szczególności wśród słowiańskich historyków prawa, z którymi Karol Koranyi umiał nawiązać bliższe stosunki współpracy.

* W jednym z najbliższych zeszytów „Czasopisma Prawno-Historycznego” ogłoszona zostanie obszerniejsza praca poświęcona sylwetce naukowej wielkiego uczonego.

Kiedy po drugiej wojnie światowej zaczęło się odradzać polskie życie naukowe, przed polskimi historykami prawa stanął ponownie problem uruchomienia periodyku zajmującego się historią państwa i prawa. Myśl tę podjął już w 1946 r. w Poznaniu Zygmunt Wojciechowski i wykorzystując istniejące już wtedy możliwości wydawnicze w tym mieście, przystąpił wraz z Zygmuntem Lisowskim i Michałem Szczanieckim do realizowania „Czasopisma Prawno-Historycznego”. Oczywiście, nawiązano tu do tradycji i doświadczeń „Przewodnika”, przy czym bezcenna była rada i pomoc Karola Koranyiego, który mimo pełnego zaangażowania w budowę Uniwersytetu im. Mikołaja Kopernika w Toruniu nie szczędził pomocy nowo zakładanemu periodykowi. Już w pierwszym tomie „Czasopisma Prawno-Historycznego” pojawiły się jego prace, a ogółem ogłosił ich na łamach naszego pisma kilkanaście. W 1948 r. zgodził się na objęcie funkcji współredaktora „Czasopisma Prawno-Historycznego”, a później, po przeorganizowaniu redakcji, przez szereg lat zasiadał w Radzie Redakcyjnej.

Zespół redakcyjny „Czasopisma Prawno-Historycznego” z głębokim żalem wspomina minione lata współpracy z Karolem Koranyim, wielkim historykiem prawa, mądrym i doświadczonym doradcą, życzliwym i dobrym człowiekiem. Składamy hołd pamięci wybitnego uczonego, którego śmierć zamknęła jedną z prawdziwie pięknych kart dziejów polskiej nauki historii prawa.

Redakcja